

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmizi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj ne izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. i. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Prva podružnica.

V glavnem mestu Ljubljanskem ustanovi se jutri prva podružnica družbe sv. Cirila in Metoda in s tem pričinja se pravo družbeno delovanje. Lepše ne morejo Slovenci praznovati tisočletnice sv. Metoda, nego da so si ustanovili družbo, katera ima namen vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo in katera obsega vse slovenske pokrajine od Mure do Adrije, od Zile do Sotle. Nemški in italijanski živelj urivata se v naše narodno telo in v teku stoletij sta iz slovenskih sili napravila nemška in italijanska mesta in trge, iz Slovencev Nemce in Italijane, najhujše, najstrastnejše protivnike tistega naroda, katerega kri teče po njihovih žilah. In to izpodirvanje naše narodnosti, katero se je vršilo poprej pod silo tuje fevdalne gospode, skuša se nadaljevati v našem času po zapeljavanji nevednega in nezavednega ljudstva z obečanjem, podmitovanjem in terorizmom.

Nemški Schulverein, kateri hinavsko in lažljivo trdi, da hoče skrbeti le za otroke nemške na-

rodnosti v nemških krajih, kar mu gotovo nikdo ne bode zameril, ustanovlja šole v čisto slovenskih krajih, v katere vabi in lovi slovensko deco, in daje darila „Ehregaben“, bolje rečeno „Schandgaben“ tistim slovenskim učiteljem, ki so pripravljeni za judežve srebernike, izročeno jim slovensko mladež izdati sovražniku. Še huje godi se Slovincem v deželah, kjer jim šolske oblasti odtegujejo prvotni pouk v šolah, ker jim usiljujejo tuj, njim nerazumljiv učni jezik. Tako se godi na Koroškem, tako v Istri in v Trstu. Slovenske občine se sicer čimdalje bolj oglašajo ter zahtevajo materini jezik v šoli, pa brez vspeha, in to večkrat zaradi tega, ker ne vedo zakonitih stopinj, po katerih je postopati y takih slučajih.

Družba sv. Cirila in Metoda ima torej obširno polje za svoje delovanje, da ohrani slovenskemu narodu deco, katero skuša tujstvo, ne na tujih, ampak na naših domačih tleh, izneveriti njegovemu maternemu jeziku in domovinskemu čutu in tako ustvarjati si janičarsko četo proti lastnemu narodu.

Da pa družba sv. in Cirila Metoda doseže svoj smoter, v to ne pomaga le dobra volja in navdušenost, treba je gmočnih sredstev, darovanih od vsacega Slovenca, ki mu je mar, da se ohrani naša narodnost od mejah in povsod tam, kjer jo hoče tujstvo izpodjedati. Zatorej je družba tako osnovana, da se lahko v vsakem kraju, v vsaki župniji in vasi napravijo podružnice, katere pobirajo doneske, ter je izročajo družbenemu načelstvu v Ljubljani. Podružnice so tista krajna središča, iz katerih dobiva družba svoja sredstva in brez podružnic bi sploh ne bilo družbe. Kajti vsak družbenik mora pristopiti k jedni podružnici, potem je še le družbenik. Izvoli si pa lahko sam podružnico, v katero se hoče upisati.

In družbeno vodstvo se more voliti še le takas, kedar bo dovolj podružnic ustanovljenih, ker ga voli velika skupšina, katere se udeležujejo častni družbeniki, pokrovitelji, udje družbenega vodstva, nadzorstva in razsodništva in zastopniki od podružnic, ki pošiljajo na vsacih 50 družbenikov po jednega zastopnika. Ustanovni odbor, kateri začasno opravlja družbene zadeve, ne more

poprej sklicati velike skupščine, dokler se neso ustanovile podružnice.

Torej na delo, rodoljubi! združite se v vseh krajih, kjer doni naš mili jezik, ustanavljajte podružnice, ki bodo po vsej naši domovini narodne trdnjave, na katerih se bode razbil siloviti naval požrešnega tujstva. Letni donesek za podpornike, kateri znaša le 10 kr., omogoči vsakemu pristopiti k društvu in tako postati član velike zveze, katera se razteza po vsej Sloveniji in spričuje, da smo vsi bratje jednega naroda in kjer gre za najdragocenejšo narodno svetinjo, da smo jedini, vztrajni, požrtvovalni in neomahljivi.

Ljubljana, duševno središče vseh Slovencev, je v prvi vrsti poklicana, da pokaže svojo narodno zavednost z obilnim pristopom k družbi sv. Cirila in Metoda in da tako vzbuja rodoljube v drugih krajih in kaže pot, po kateri se ustanovljajo podružnice.

Zatorej pričakujemo, da se k podružničnemu zboru prve podružnice zberejo Ljubljanski rodoljubi v prav obilnem številu in pokažejo svetu, da je Ljubljana slovenska in da se zaveda svoje imenitne vloge, stati v prvi vrsti, kadar je skrbeti za duševni razvoj vsega slovenskega naroda.

Potem pa naj rodoljubi v vseh slovenskih pokrajinah posnemajo delo v glavnem mestu, naj nabirajo družbenike in ustanovljajo podružnice ne le po mestih in trgih, ampak v vsaki župniji, v vsaki večji vasi. Dvajset družbenikov se lahko najde v še tako neznatnem kraju, in kjer jih je dvajset, ondu sme se ustanoviti podružnica. Ustanovni odbor pa bode pripomagal z dopošiljanjem podružničnih pravil in s poukom, kako se treba ravnati pri ustanovljenji. Že je začel ustanovni odbor razpošiljati pooblastila rodoljubom po deželi, s katerimi jih pooblašča, da v imenu začasnega družbenega vodstva nabirajo družbenike in kadar jih je dvajset, da storijo potrebne korake za ustanovitev podružnice.

Skrbimo, da bodo kmalu vsa slovenska tla preprežena s podružnicami Ciril-Metodove družbe in potem se nam ne bode treba bati niti nemškega Schulvereina, niti laške Irredente.

LISTEK.

Potopisne arabeske.

XVIII.

Gospod urednik! Še jedenkrat zaneslo me je spremembe željno srce nazaj sem doli na istočni rob ravnega Srema in sicer v — Staro Pazovo, mej brate Slovake . . .

Kaj ne, da sem praktičen, gospod urednik! Takrat iz Surduka imel bi bil do sem-le kar naravnost, kakor sem omenil v IX. arabeski, jedva četrt ure, dočim mi je zdaj bilo premeriti precejšen ovinek. Iz Iriga v Rumo, iz Rume v Indjijo in odondot v Staro Pazovo — pogledite na zemljevid: lep Vam je to triž-kraž! No, elastičnemu popotniku je to ipak le neznamen skok, zlasti, če se vozi po — železnici in mu je vodilo: variatio delectat! . . .

Stara Pazova je slovaška naselbina, Zemunu na severo-zapadu, ne daleč od Dunava, ob postaji sremske železnice: Novi Sad-Zemun. Selo ima 5000 prebivalcev in sicer 4000 Slovakov, evangeličev Avgšburškega izpovedanja, 700 pravoslavni Srbov in 300 Švabov katoliške vere.

Evangeljci imajo vrlega župnika. Ta je — Vladimir Hurban, sin dra. Josipa Mirolava Ljudevita Hurbana, evangeliškega paroka v Hlubokem na Slovaškem, kateri poslednji namreč je znan po vsem slovanskem svetu kot velezaslužen rodoljub in prvoboritelj slovaški, ter kot plodovit pisatelj, novelist in pesnik. Brat Staropazovskega župnika, Svetozar Mirolav Hurban, ki pod pseudonimom Vajanski piše izvrstne novele, izdaje v Turčanskem sv. Martinu leposloven zbornik: „Slovenské Pohľady, časopis pro literatúru, vědu, umění a politiku“. Ta list izhaja vsaki drugi mesec po jeden zvezek, oblike nekoliko večje nego „Ljubljanski Zvon“. Vajanskiga novela „Kandidat“ izšla je v nemškem prevodu v Sacher Masochovem zborniku „Auf der Höhe“. Vajansky je zdaj v 40. letu svoje dobe ter je v Slovaki obče priljubljen pesnik, od katerega se nadejajo še mnogo lepših pesniških proizvodov. —

Vladimir Hurban, St. Pazovski „pastor“, je lep mož, visoke vitke rasti, jako inteligentnega, ljudomilega obličja. Kaj lepo se mu podajajo rumenkaste, graciozno zavahane brkice in neka ganljiva milina sije mu iz modrih oči. Mož, evangelijski svečenik, je oženjen. Družica mu je mlada, vitko-

stasna žena, pristna Slovakinja po obrazu, govoru in mišljenji. Tu sem videl idilsko-srečno obiteljsko življenje. Mož in žena, v najlepšem cvetu svoje dobe, ljubita se toli uzožno in iskreno, da se jima na obrazih bere blaženstvo zakonskega sporazumljenja. Imata dvoje otrok. Hčerka, kakih šest let stara, brdka in smela ter priljudna, da se Vam prikupe s prvim, prostodušnim pozdravom. Njena ličica so podobna jabelkovemu cvetu in oči — pristne potočnice! Sinko pa, ki je baš bil dovršil prvo leto svojega življenja, Vam je toli čil in isker, kakor živo srebro. Roditelja, hoteča ostaviti svojima otrokoma viden spomin na njujine mladostne dni, dasta nju vsako leto fotografovati in sicer na rojstveni dan, češ, da se pozneje more videti, kako se je otrok od leta do leta razvijal in spreminjal. Baš prejšnji dan, na obletnico njegovega rojstva, bila sta s sinkom v Zemunu pri fotografu; toda vzlic vsem naporom ni bilo moči posneti to nemarno, preživalno dete, ki se Vam smeje in grabi z ročicami v beli svet, da ga ne ukrotite niti za pol trenutka . . .

Da mi je pri pogledu te obiteljske sreče nehote prišla na misel v srcé segajoča Ujetega ptiča tožba:

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. septembra.

Državni zbor otvori se danes slovesno s prestolnim govorom. Drug teden se mu bode pa že predložil provizorični budget.

Vlada je že nameravala, da ne bi letos sklicala **deželnih zborov**. Na to sta pa spodnjeavstrijski in štirski deželni odbor opozorila vlado, da je treba sklicati deželne zbore. Čehi so bili tudi jako nevoljni, da bi se deželni zbor ne sklical. Zategadelj si je pa vlada primislila in bode deželne zbore sklicala sredi ali koncem novembra in bodo zborovali do božiča.

Cerkveni kongres **ogerskih** in **hrvatskih** Srbov bode zmerno postopal. Celo radikalni člani kongresa so izprevideli, da se pri sedanjih razmerah s trdim nasprotovanjem ničesar ne doseže. Bode li z zmernostjo kaj več vspeha, je jako negotovo, ker je Madjarov smoter doslej bil in bode tudi v bodoče, ali vzeti ali pa vsaj razrušiti prevažno to narodno trdnjavo.

Vnanje države.

Kako se je začel prevrat v Vzhodnej **Rumeliji**, o tem se poroča listom tako: „Kruta dejanja bila so dosegla vrhunec, družega izhoda ni več bilo, kakor ustaja. Najnovejša poostrenja vladnega postopanja so jo le pospešile. Generalni guverner obljubil je, ko je bil v Carigradu, da bode strožje postopal proti Bolgarom. Ko se je vrnil iz Carigrada, razložil mu je nek duhovnik v cerkvi želje bolgarskega naroda, ker je napravilo na guvernerja jako ugoden utis. V ponedeljek imel je stotnik Ljubomirov nek govor na vojake, zaradi tega so ga drugi dan odstavili in pregnali čez mejo. Žandarji so aretovali Lotanova in Zorogravskega, opolčenci so ja pa zopet osvobodili. Skrila sta se v Plovdivu pri nekem prijatelji. K sreči se je izjavil poveljnik žandarmerije Sokolov, da je sporazumljenje z ustajniki, sicer bi že bilo prišlo do prelivanja krvi. Bolgari so se še vedno dalje devali v zapor. Iskali so pisma in ja konfiskovali. Stojanov določil je točno čas za začetek ustaje. Po noči zbrali so se zarotniki in dali besedo, da hočejo junaško umreti za domovino. Glavni poveljnik opolčenja, Nikolajev, se je poslednjo uro pridružil gibanju, katerega smoter je bil združitev Bolgarije. V Plovdivu bila je to noč velika negotovost, ker neso imeli časa čakati kmetov, ki so bili poklicani na pomoč. Zategadelj napali so brez odlašanja vladno poslopje. Žandarmerija se je umaknila, Gavril paša dajal je iz postelje ukaze, pa ne pričakovano so pali nanj in ga posadili na voz, kjer ga je stražila sedemnajstletna deklica z golo sablo v roki. V tem so došli kmetje iz okolice, ne da bi bili čakali kakega poročila. Ob 8. uri osnovala se je provizorična vlada pod predsedstvom dr. Stranskega. Vlada sestavila se je iz trinajstih članov, takoj so pretrgali brzojavne in železniške zveze s Turčijo in objavili okrožnim oblastvom v Srečni, Varni in Trnovem, kaj se je zgodilo. V Plovdivu je samo eden ob življenje. Nek Todorov, predsednik poštnega urada, sprl se je z majordomom Rajkom in ga pobil na tla. Ko je ljudstvo to zvedelo, raztrgalo je Todorova na kosce. V Cipranu bilo je šest oseb ubitih. V soboto se je nadaljevala organizacija nove vlade. V nedeljo došel je že knezov manifest iz Trnova. Zaukazano je občno oboroženje vseh moških od 14. do 50. leta. Parola se glasi: „Zmagati ali pa umreti“. — Po vsej Bolgariji in Vzhodnej Rumeliji pripravljajo se za boj. Okrog Plovdiva delajo se močne utrdbe. Povsod vlada nenavadno navdušenje. Žene in dekleta navdušujejo može. Žene se vadijo za bolniško postrežbo, iz deklet se pa že sestavlja posebna vojna družina.

Z vseh strani prihajajo bolgarske devotke, ki se žele vojevati za domovino. Kakor se iz več krajev poroča, prihajajo prostovoljci iz Rusije, zlasti častniki v civilni opravi, nekateri v uniformah. Oklic, kateri je izdal knez Aleksander na svoj narod, se glasi: „Rojaki! Obračamo se do vas in zahtevamo, da z vsemi silami podpirate že dovršena dejanja. Zahtevajte od vaše vlade čete za varstvo naše domovine proti azijski druhal. Noben trenutek ne sme zastoj miniti. Naši bratje v Rumeliji zahtevajo od nas pomoči. Ali bosta Bolgarija in Rumelija združeni ali bosta pa razvalini, katere bodo pokrivala bolgarske kosti. Bolgarija in Rumelija bosta združeni, ali pa pokopališče.“ Oklic, s katerim so se bili Rumelijci obrnili na bolgarskega kneza, se pa glasi: „Od Tebe, knez, pričakujemo, da naš vojski povelje, da odrine na rumelijsko mejo. Sedaj moraj pokazati, da si vreden vladar naše skupne domovine. Čast in bodočnost Bolgarije apelujeta na na Tebe!“ K zajetju generalnega guvernerja imamo omeniti, da se ni nič brnil, ko so ga prijeli in mu objavili, da to zahteva blagor domovine. Zaklical je namreč: Tudi jaz sem Bolgar. Kaj misli Turčija storiti, še ne vemo, vesti si jako nasprotujejo. Nekatera poročila javljajo, da je že začela boj, druga pa zopet, da se bode skušala sporazumeti s knezom bolgarskim. V Carigradu so v jako velikih zadregah, kar kaže to, da je najedenkrat se moralo prenoviti ministerstvo. Važen je v tej zadevi pogovor nekega Berolinskega častnikarja z nekim turškim diplomatom, najbrž s turškim poslanikom v Berlinu, Sajd pašo, kateri je sedaj postal minister vnanjih zadev. Ta državnik izjavil se je, da je on preverjen, da Rusija ni nič poprej vedela za to. Car tudi ne mara, da bi njemu ne baš simpatičen knez Aleksander postal vladar Velike Bolgarske, a poslednji je sedaj postal najpopularnejši mož pri vseh panslavistih. Nadalje se je izrazil ta turški diplomat, da turška vlada najbolje stori, ako se sporazume z bolgarskim knezom in mu prepusti Rumelijo. To tudi misli Turčija storiti, po mnenji tega diplomata, zategadelj razpošilja čete na vse strani, samo v Rumelijo ne. To pa tudi upa doseči Bolgarska vlada, zategadelj pa tudi dela na to, da se ustaja ne razširi po vsem Balkanu. Strogo je namreč prepovedala vsaka ruvanja, da bi se ne vnela ustaja še v Makedoniji. Da pa s Srbijo ne pride v kak spor, odpravila je vse v Bolgarskej živeče srbske emigrante od srbske meje da ne bi mogli napraviti kake ustaje v Srbiji. Položaj je pa vendar dan na dan kritičnejši. Na meji se prikazujejo bašibozuki in mohamedansko prebivalstvo zbira se v oborožene čete, če tudi je njih mufti v Plovdivu izdal opomin, da naj bodo mirni. Vlada je to objavila diplomatskim agentom, in knez je prosil velevlasti, da naj delajo na to, da sultan odločno pove, ali priznava unijo ali ne. Kajti v kratkem bode moral izdati ukaz, da se razorože mohamedanci. — Ruska vlada te dogodke dosedaj še hladnokrvno opazuje. Vendar se že nagiba na bolgarsko stran. Bivšega bolgarskega vojnega ministra, Kantakucena, kateremu je zaukazala, da mora odstopiti, imenovala je generalnim konzulom v Srečni. Narod ruski pa jako živo simpatizuje z bolgarskim narodom. Slavjansko dobrodejno društvo začelo je nabirati darove za podporo bolgarskega gibanja.

Dopisnik „Politike“ imel je pogovor z nekim **srbskim** državnikom in ta mu je dal več pojasnil o srbske politiki. Mobilizacija, rekel je ta diplomat, ima namen previdnosti, kajti Berolinska pogodba je rušena, in Srbija mora biti na vse pripravljena. Mobilizacija ni naperjena prav za prav proti nikomur, tudi nema Srbija ničesar proti združenju Bolgarov. Treba je pa sedaj, da se tudi Srbija povekša, kajti sicer bi postala primeroma manjša država. Ko bi se začel ustanek v Makedoniji, tedaj bi bila Srbija prisiljena začeti akcijo.

Notranje razmere pa po njegovih mislih ne bodo ovirale Srbije v postopanju. Kajti vse stranke so jedine, kadar gre za čast države. Diplomati izjavili je nado, da ne bodo velikega konflikta. — Notranji položaj v Srbiji je pa jako nevaren. Govori se že, da so že v več krajih bili izgredi, katere pa vlada kolikor je moči prikriva. Privrženci kneza Karadjordjevića mislijo baje porabiti sedanji kritičen položaj, da vržejo Milana s prestola in kneza Petra Karadjordjevića postavijo na prestol.

Kakor razni listi poročajo, so **Anameci** v juliju 24.000 kristijanov pobili. Sedaj vlada red v tej deželi, ker vladajo Francozom prijazne osebe.

Dopisi.

Iz Ormoža 25. septembra. [Izv. dop.] Pri nesli ste že brzojavno vest, da je tukajšnji c. kr. davkarski urad oziroma novi c. kr. davkar g. Koschel, dal tukajšnjemu posestniku g. Vertniku nemški plačilni nalog, kojega ni hotel prevzeti, ampak zahteval slovenskega, na hišna vrata pribiti.

G. Vertnik se je, ker 9. t. m. popoldne, ko se je to vršilo, ni bil doma, takoj drugi dan 10. t. m. pri slav. c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptui brzojavnim potom o tem činu pritožil, in ono je še isti dan tudi brzojavnim potom c. kr. davkarskemu uradu zapovedalo, da mora takoj nemški, na hišna vrata g. V. pribiti plačilni nalog odvzeti, ter mu slovenski plačilni nalog dostaviti.

Dne 12. t. m. je c. kr. davkar g. Koschel po uradnem slugi g. V. pozval v davkarsko pisarno ter mu v navzočnosti drugih davkoplačevalcev ves srdit v obraz kričal, da je laž brzojavil ter da je nesramno celi urad denunciral. —

Vsaka še tako opravičena tožba Slovence je pri nas torej laž in denunciacija! To je laž, kar je občinski sluga pred dvema svedokoma povedal, da ima od g. c. kr. davkarja strogi nalog, nemški plačilni nalog na vrata g. V. pribiti, ako ga ne prevzame. To morda vendar ni laž, da je bil nemški nalog pribit, ker vkljub zapovedi c. kr. okrajnega glavarstva Ptujkega od 10. t. m., da se mora odvzeti, še danes isto tako pribit visi?! Denunciacija je, ako mora Slovenec svoje pravice pri višji gospodski iskati ter prositi pravice, koje mu kratijo nižji uradniki. Res srečna doba Taaffeje vlade! Mi štajerski Slovenci nismo pod nobeno vlado toliko trpeli, kakor pod sedanjo. Kaj bi se zgodilo uradniku pod vlado Auerperg-Lasserjevo, ko ne bi takoj vsaki najmanjši ukaz spolnil in izvršil. Doslej, ko je bil g. Jerše tu davkar, ni se mogla nobena stranka pritožiti, kajti v kakeršnem jeziku, slovenskem ali nemškem je kdo kaj zahteval, v istem se mu je rešila prošnja. Zaradi tega ga pa neso mogli trpeti tukajšnji nemškutarji, v prvi vrsti pa davkarski uradniki; ti pa zategadelj ne, ker ni nobeden zmožen slovenskega jezika v pismu, in g. Čmelič, pardon, Tschmelitsch, c. kr. davkarski kontrolor, se je pri odhodu p. Jerše-ta izrazil: „Gott sei Lob und Dank, jetzt ist mit der windischen Amtirung auch fertig!“ — Prvo delo g. Koschela pa je bilo, da je uboge slovenske besedice „ne trkajte“, ki so bile poleg nemških „nicht anklopfen“ na pisarničnih vratih, Bog

Dalje v prilogi.

„Z družico drug tam prosto léta,
Izbral si gósto je drevó,
In drobno gnézdó skrbno spléta,
Da spal bi nežní rod mehkó.

A méni svet je ves ocvetel,
Zaprt in slep sem samotár
Nikdar ne bodem gnezda pletel,
Gojil mladíček níkedár ...“

predrznem se izpovedati Vam vzlic vsej „kraškej burji“, ki nam hoče vpihniti poslednjo iskrico onega čuvstva, katero nam je stvarnik užgal v srci na srečo vsega človeštva ...

Ko sva se pozneje z imenovanim evangelijskim župnikom napotila po selu okrog, videl sem, da ga ljudstvo spoštuje in ljubi, kot svojega očeta. Od vseh strani so mu doneli nasproti prostodušni pozdravi in veselje se je bralo na obrazu vsakega vernika, katerega je ogovoril. In vrli svečenik pa je tudi res pristen pastir svoje črede! Ne samo, da jo tolaži in dviguje v cerkvi z blagovestjem božanske ljubezni v nebeske višave, poučuje in spremlja jo tudi s koristnimi nauki po zemeljskih potih k smotru telesne blaginje. Razen mnogih dobrotvornih naprav, pomogel je udanim svojim župljanom ustanoviti za drugo „Vzajemne Pomocnice Cirkve Evanj. tug. Vyzn. Staro-Pazovska“, katere namen je, podpirati svoje

članove s potrebnimi posojili ter nje napeljati k ščedenju. Župnik sam je upravitelj zadruga in je potoval nalašč v Prago, da jej je pridobil pri znamen slovenskem zavodu — nomima sunt odiosa — potrebne podpore in veresije. Omenjena zadruga se dobro razvija in napreduje: l. 1884. imela je čistega dobička 2000 gld., kar je za toli majhen zavod izvestno mnogo.

Pa so Vam ti Staro-Pazovski Slovaki tudi jako marljivi, delavni in ščedljivi. Poleg poljedelstva opravljajo Vam skoro vsak kakšno obrt, kupčijo ali roko delstvo. Hiše imajo vrlo čedne in snažne, vzgrajene iz različnega gradiva: iz opeke, lesa, ali pa stolčene iz prsti ter okrašene z vsakovrstnimi ornamentami: s cveticami, arabeskami in podobami, zlasti na vspreddji hiše, katere so sploh vse lične obeljene ali obojane. Pri lesenih hišah pa so pročeljne svigli in podstenski hodniki odprti z umetno zrezljanim stebrovjem, kakor so tudi sobe in lese dvoriščnih ograj na vnanji plati, okinčane z umetnimi rezbarijami ter pisano obojane.

Obláčijo se naši Slovaki narodno. Zlasti ženske so Vam kaj mične v tistih pisanih, belo-rdeče pikastih haljah in kratkih, do loket segajočih in košato nagubanih rokavcih, vrhu katerih pregrinjajo

preko živobojne robce, dotim lase spletajo v dolge, po hrbtu viseče kite. O njihovih običajih, navadah in šegah, v kulturnem, narodnem in socialnem obziru pa Vam, žal! — zbog prekratkega bivanja mej njimi — ne vem poročati. (Govorijo mej seboj — slovaški, z drugimi sonaseljenci pa srbski.

Okolica Stare Pazove je vrlo rodovitna. Na južni plati se razgrinjajo nepregledne ravne njive, kjer raste bujna pšenica in koruza, proti iztoku pa travnate livade in pašniki in na sever, proti Dunavu nahajajo se košati gozdi ...

Nepopisno prejeten je sprehod okrog Stare Pazove, mej njivami ali tja doli proti Novi Pazovi, švabski naselbini! Zlasti na večer, po solnčnem zatonu, ko zorni somrak prepreza vso plano pokrajino — ne morete se ločiti od predivne ravninske panorame z brezkončnimi perspektivami po vsem okrožji ...

Drugo jutro prišel je g. župnik Hurban s kočijo po mene in odpeljala sva se na „vašar“ (živinjski somenj) v — Golubince, odkoder pričakujte moje prihodnje pismo.

V Stari Pazovi.

Prostoslav Kretanov.

zna, koliko let pribite, odtrgati dal. Res velika za-
sluga za nemštvo! Lieb Vaterland magst ruhig sein
itd. — Od slavnega c. kr. okrajnega glavarstva pa
pričakujemo, da bode varovalo svojo avtoriteto ter
našo davkarijo prisililo, da spolni dano jej nalogo.

Tiskovna pravda „Slovenskega Naroda“.

(Izpred porotnega sodišča.)

V Ljubljani, 22. septembra.

Drugi dan.

(Dalje.)

Seveda, pravi priča, tako kakor je Jonko ho-
tel, tako je moralo biti, njegova je morala veljati.
Pri volitvi za deželni zbor imel je Jonko šest mo-
žakarjev, ki so zanj agitovali, seveda z denarjem.
Dajalo se je za glas po 2 gld. do 5 gld. posebno
pa so morali voliti njega vsi, ki so bili Jonku kaj
dolžni. Volilec Martinu Konaču, Anton Liherju,
Andreju Mrakiču itd. poslal se je denar za Jonkovo
volitev v hišo. — Potem pripoveduje priča o do-
godku, ki Jonka stavi v jedno vrsto z glasovitim
Shakspearovim Shylokom. Janez Zornik izposodil si
je od Jonka 800 gld., ter za to vsoto zastavil zem-
ljišče, katero Jonku zapade, ko bi Zornik ne držal
obroka. Predno je pretekel obrok, prišel je Zornik
k priči, proseč, naj mu posodi 100 gld., ki mu še
mankajo. Ko je Zornik zastavil nekoliko živine, od-
šel mu je Cesare Ostan 100 gld. in Zornik nesel
je vseh 800 gld. Jonku, da bi mu slednji vrnil za-
stavno pismo. Slednji pa tega ni storil, temveč re-
kel je: „Danes ne, priidi jutri“. Zornik prišel je
potem k priči nazaj in povedal, kaj se mu je zgo-
dilo. Priča rekel mu je potem, da bi bilo nevarno
čakati, naj gre še enkrat k Jonku. Zornik šel
je tja, a vrnil se kmalu, ker je bilo pri Jonkovih
že vse zaprto. Drugo jutro šel je Zornik k Jonku
z denarjem, da reši svoje posestvo, a Jonko je re-
kel, da je že prepozno. In tako mu je ostalo za
800 gld. posestvo, cenjeno na 2650 gld. Priča na-
dalje izpoveduje, da je Matija Pirc, mož, ki ima
precejšnjo premoženje, že 17 let kupoval moko in
žito pri trgovci Marizziji in pri Ritterjevih v Go-
rici. A Jonko mu je spodjedel pri obeh kredit, ker
jih je strašil, da bodo vse izgubili, to pa zaradi
tega, ker Jonko prodaja tudi moko in ker se je ho-
tel znebiti konkurenta. Pred večjimi leti, ko se je
dala paša na planinah v zakup, hotel je tudi priča
na dražbo. A Jonko mu je rekel, da ne treba, ker
bode on na dražbi planino vzel v zakup, potem pa
bode priča polovico zakupa plačal in imel tudi
polovico dobička. Jonko je planino dobil za 85 gld.
in priča mu je polovico poslal, a Jonko je rekel,
da ni treba, ker itak velja in ni vzel denarja. Poz-
neje ni hotel ničesar o tem znati in si je pridržal
ves dobiček.

Priča Mat. Pirc, pekovski mojster in posest-
nik v Bolci pripoveduje najprej, kako je kos občin-
ske zemlje na šest let vzel na „fit“ in kako ga je
Jonko po krivičnem hotel kaznovati za 5 gold. po-
tem pa za 8 gold. 75 kr. Tudi Pirc hotel je na
dražbo Minkčevih krav, a Jonko mu je rekel, naj
ne hodi, ker bode že on vse kupil in potem Mink-
čevki nazaj dal za isto ceno, za katero bode sam
kupil. O tej obljubi seveda pozneje ni hotel več
vedeti in obdržal je kravi. Občinsko vodo je Jonko
samovlastno vzel in pričo nagovarjal, naj dovoljenje
podpiše. A priča je to odločno odbil češ: „Krvice
ne podpišem.“ Potem se je o tem glasovalo v občin-
skem zboru in Jonko zmagal je z jednim glasom.
Priča glasoval je proti dovoljenju, isto tako Dur-
java, katerega je čez par dnij Jonko takoj terjal
za dolžnih 240 gold. Tudi ta priča je slišal, da je
Jonko, ko se je nekdo sklicaval na postavo, rekel:
„E kaj postava je testo, raztegniti in pre-

obrniti se dá, kakor kdo hoče!“ Priča po-
tem potrdi, da je Jonko neopravičeno na občinski
račun prevzel 11° drv, dobiček pa utaknil v svoj
žep, da je porabil občinske plošče za svoj vrt, da
ne pobira goldinarja od vsacega sežnja drv od ti-
stih osob, ki nima jo servitutnih pravic, a pri Jon-
ku pič in kupujejo in da tako škoduje občinsko
blagajnico. Koze je le Jonko zopet upeljal na ve-
liko škodo gozdom in prebivalstvu. Nad 400 posest-
nikov podpisalo je prošnjo, naj se koze odpravijo in
le 46 bilo je taci, ki bi radi imeli koze. Tem 46
in Jonku na korist upeljale so se koze. Najprvo
spoznalo se je, da sme vsak posestnik imeti po 2,
potem po 4, naposled po 8, sedaj se pa dopušča,
da imajo posestniki že po 20 koz. Od koz ima do-
biček le Jonko, ker vsi njemu nosijo sir, skuto, koz-
ličke itd. Priča tudi ve, da so se glasovi kupovali.
(Tega tudi Jonko sam tajiti ne more, kajti sam
predložil je „rekurz“, v katerem so navedena vsa
posamična fakta in vsa imena in celo potrdila do-
tičnih osob. Uredn.) Priča naposled še pripoveduje,
kako ga je trgovec Marizzi v Gorici, s katerim je
bil 17 let v trgovinski zvezi, kar nenadoma terjal
za 400 gold. in kake sitnosti je imel v Gorici za-
radi moke.

Pri popoldanski obravnavi, ki se je pričela
ob 1/4. uri, zasliši se kot prva priča Marija Rot,
udova Minkčeva. Njej je Jonko rekel, da kupi na
dražbi vse zarubljeno blago, potem pa za isto ceno
da nazaj. Po dražbi pa o tem ni hotel ničesar ve-
deti. Šla ga je prosit, naj jej pusti vsaj jedno kravo.
pa ni hotel. Le za užitek bi jej bil prepustil jedno
kravo, dokler se kak kupec ne oglasi. Te ponudbe,
pa ni hotela vsprejeti. Prodano je bilo potem po-
sestvo. Jonko je je kupil za 4300 gold. Cenjeno je
bilo nad 7000 gold. Njen mož Minkec se je potem,
ko je bil ob vse premoženje, iz obupnosti obesil.

Prečita se potem izpovedba priče Antona
Strgula, mesarja v Bolci, ki je tudi hotel na
dražbo k Minkcu, a bil odpravljen s tem, da po-
kupi Jonko vse in da potem Minkčevim nazaj.

Priča Matija Zornik iz Bolca pripoveduje,
da mu je Jonko bil 200 gld. posodil. Ko mu je
posojilo vrnil, zahteval je Jonko 14 gld. ažije.
Priča se je pa krepko ustavil tej zahtevi, ker še
ni nikdar čul, da bi se za papirnati denar
ažija plačevala. Jedno leto pozneje imel je z
Jonkom velike sitnosti zaradi krompirja, ki mu
ga je njegova žena prodala. Jonko prevzel je kup-
ljeni krompir in obdržal, a nekaj časa potem zahte-
val denarje nazaj.

Priča Marija Durjava, 70 let stara, iz Bolca,
izpove, da je Jonko njenemu pokojnemu možu po-
sodil 100 gld. potem pa terjal 200 gld. Pokojni
mož je mnogokrat tožil, da se mu je godila velika
krivica pri računu. Ko je zahteval podrobni račun,
pahnil ga je Jonko iz hiše.

Priča Florijan Šarka, polir iz Bolca, prevzel
je po svojem očetu posestvo, s posestvom pa dolg
Jonku v znesku 27 gld. Ta dolg je plačal, ne da
bi bil dobil pobotnico. Tri leta pozneje terjal ga
je Jonko zopet za teh 27 gld. in ker ni imel no-
benega potrdila, plačal mu je še enkrat to vsoto.

Predsednik Kočevar: Torej ste res dvakrat
plačali?

Priča Šarka: (kazoč na razpelo na mizi) Tu
Bog je moja priča, da sem dvakrat plačal, ker se
pravdati nesem hotel!

Šarka imel je potem delo pri zgradbi Bolške
trdnjave (Flitscher Klause). Pod njegovim nadzor-
stvom bilo je okolu 200 delavcev, katerim je
prodajal tudi kruh in žganje. Ker pa priča žganja
ni kupoval pri Jonku, slednji ni miroval in napo-
sled pri stotniku, ki je zgradbo vodil, tudi dosegel,
da je bil Šarka iz službe odpuščen, dasi ni bilo

v svojo spalnico in zaklene za seboj dveri. Oddam
hitro oblačilo dekletu, da bi oba ta corpora delicti
skrila v svoji sobi, in splazim se v svojo spalnico.
Slišal sem, kako je župnik nekaj časa molil in go-
spodinjo klical; ozivali so se koraki, glasovi in na
konec sem zaspal.

Prebudil sem se precej pozno. Župnik in ne-
tjakinja bila sta že v cerkvi. Gospodinja pravila mi
je o nočni prikazni in izročila neko pisanje. Pre-
čitavši je, bi je bil skoro raztrgal. Pozivalo me je
z novim premeščenjem v drug kraj. Še danes imel
sem iti na pot brez nade, da se še kdaj vrnem v
tiho vasico, ki mi je ravno sedaj toliko razkošja
obečala.

Moral sem brez odlašanja odriniti, da bi pri-
šel za čas v najbližje mestice, ker me je že stav-
beni podjetnik pričakoval. S težkim srcem zložil
sem vse stvari v kovčeg, osedlal konja, poslovil se
pri gospodinji in šel na trato pri cerkvi, da bi se
še z župnikom in krasno netjakinjo poslovil. Klel
sem cesto kot usodo zlega, da mi ni pripustila
da bi nadaljeval ljubezen z mlado Španijolko. Koli-
kokrat bi se bila mogla v srčni ljubezni zabavati
v prazni izbi, brez skrbi, da bojazljivi starec za no-
beden denar ne ustopi! Vender sem se namenil čez
nekaj dni vrniti v to vas, ako mi le posel pripusti

nobenega povoda, ker je priča vse delavce pošteno
do zadnjega krajcarja plačal in je bilo vse v redu.

(Dalje prih.)

Trgovinska in obrtniška zbornica

III. Gospod svetnik Vaso Petričič poroča o
vprašanji vis. c. kr. deželne vlade, ima-li, po misli
zbornice, pravica za trgovino z domačimi pridelki v
sebi tudi pravico trgovati s slanino (špehom) na de-
belo; pri tem naj se ozira tudi na letno obdačenje
z 2 gold. 10 kr.

Z ukazom dvorne pisarne dne 18. februarja
1813. l. bili so odpravljeni vsi zakoni, ki so ome-
jevali notranjo trgovino za živež, katerej se je pri-
števala tudi trgovina z žitom.

V svobodno trgovino za živež spadajo po gu-
bernijalni okrožnici z dne 17. marca 1813. l.: 1.
vse vrste žit, seno, slama in vse vrste sočivja; 2. vse
vrste moke; 3. mlečni pridelki; 4. velika in mala
klavna živina, slanina (špeh), loj, sveče in milo. To
razsojajoč bi se dalo trditi, da obsega trgovina z
domačimi pridelki, kakor se je v času razvijala,
tudi trgovino s slanino, ker je slanina domač pri-
delek, trgovina z domačimi pridelki pa obsega malo
da ne vse v trgovino za živež spadajoče stvari.

Ker se za trgovino z domačimi pridelki običajno
razumi le trgovina z domačimi pridelki na debelo,
moralo bi se trditi, da obsega pravica za trgovino
z domačimi pridelki tudi pravico za trgovino s sla-
nino na debelo.

Ali v slučaju, kakor v predstojemem, ko se je
od vršilnega kapitala 20 gld. odmerilo 2 gld. 10 kr.
letne pridobnine, je vendar le težko misliti si, da
bi obsegala pravica za trgovino z domačimi pridelki,
med katere se štejejo običajno: žito, sočivje, mleti
pridelki, suho sadje, med, vosek, deteljino in tra-
vino seme i. t. d., tudi pravico za trgovino s slanino
na debelo; to tem manje, ker se navadno za trgo-
vino s slanino, maslom in klavno živino prosijo po-
sebna obrtna pisma.

Odsek tedaj misli, da v predstojemem slučaju
pravica za trgovino z domačimi pridelki ne obsega
pravice za trgovino s slanino na debelo, torej pred-
laga: zbornica naj se izreče v zmislu poročila.

Gospod svetnik Perdan je proti odsekovemu
predlogu, ker je slanina domač pridelek, kar odse-
kovo poročilo samo priznava, in trgujejo ž njo na
debelo trgovci z domačimi pridelki; govornik pred-
laga torej tudi, naj slavna zbornica v tem zmislu
odgovori vprašanju vis. c. kr. deželne vlade.

Zbornica vzprejme potem ta predlog, ko je
zbornični tajnik stvar nekoliko pojasnil in g. odbor-
nik Fr. Omersa predlog g. Iv. Perdana podpiral.

IV. Gospod Mihael Pakič poroča vsled do-
pisa c. kr. deželne vlade z dne 11. julija 1885 t. l.
št. 6725 gledé zadrugovanja v političnem okraji Lo-
gaškem sledeče:

V teh posvetovanjih zastopal je zbornico nje
tajnik. Udeleženci Loškega davčnega okraja izjavili
so se za tri, oni Logaškega za dve in oni Idrijs-
kega za štiri zadruge in sicer po tej-le razvrstitvi:

A. Davčni okraj Loški.

1. Gostilničarske in krčmarske obrti z vsemi
pravicami, mesarji in klavci drobnice,

Pred cerkvijo privežem konja h kostanju in
ustopim notri. Mej pobožnimi zapazim v zadnji klopi
tudi drago devo. Bila je danes blede in molila go-
reče, da bi si morda izprosila odpuščenje grešnega
ponožnega početja in nespodobnih sladkih grehov,
ki so je naredila naša goreča ustna. Ko me ugleda,
nagne obraz, ki je močno zarudel, na molitveno
knjigo.

Nesem se ubranil smehu, ko je gostitelj moj
po končani maši, odkašljavši sé, pregovoril s tem-
nim glasom: „Molimo še očenaš za rešitev dveh
blodnih duš, da bi dosegli večni pokoj!“

Izstopivši pred cerkev, počakam poleg svojega
konja devico. Kako se je stresla, kako bolešno na
mé pogledala, ko sem ji povedal, da odidem. Sti-
skal sem njeni tresoči se roki in obljubil, da se v
kratkem povrnem. V tem pride župnik in se jako
užalosti, ko mu zahvalivši se za prijazno gostoljub-
nost naznanim svoj odjezd. In njemu moral sem
obljubiti, da ga kmalu zopet posetim. Ko sem že
jedno nogo deval v streme, zadržal me še dobri sta-
rec in pripoveduje vse podrobnosti nočne prikazni,
pri čemer se je netjakinja zagledala v stran na polje.
Na konec se nesem mogel zdržati, da bi ne vpra-
šal: „No, kaj pravi k temu Voltér s francoskimi
bogatajci?“ (Dalje prih.)

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

VIII.

(Dalje.)

Povem hitro dekletu svoj načrt. Vzdihihnila je
sicer: „To je greh! to je greh!“ toda videč neiz-
ogibnost zavije se po mojem vzgledu naglo vsa v
jedno iz velikih belih oblačil, na tleh ležečih. Nato
stopava po prstih za tanki obok v ozadji izbinem.
Morda zgreši pozni pohajkovelec izbo; če je ne
zgreši — stopiva naprej.

Ne zgreši je. Priprte dveri se odpro do stežaja
in na pragu prikaže se stari župnik s svečo v roci.
Kakor je pozneje pravil, ni mogel po mojem od-
hodu iz obednice, navajen dolgega govoričenja, za-
spati in namenil se je, ležavši nekaj časa v postelji
brez zaželenega spanja, da gre gori po neko knjigo.

Naredi korak v izbo. Midva stopiva po prstih
izza oboka; stari gospod naju opazi, gleda za tre-
notek z otrpnelim očesom na bližajoči se prikazni,
zakriči, izpusti svečo, ki na tleh ugasne, in beži iz
izbe po stolbah doli. Da bi ga pred vsem v nje-
govo spalnico zagnala in tako neopozorovano v svoji
sobi smukniti mogla, stopiva za njim. Ozrevši se
in zapazivši majni beli senc, captajoči za njim, rine

2. rokodelske in dopuščane obrti, izjemši mesarje in gostilničarje,

3. vse v točko 1. in 2. ne spadajoče, torej posebno trgovinske obrti.

B. Davčni okraj Logaški,

1. Gostilničarske in krčmarske obrti z vsemi pravicami, mesarji in klavci drobnice; potem vse svobodne obrti s trgovinskimi vred,

2. one v točko 1. ne spadajoče rokodelske dopuščane obrti.

C. Davčni okraj Idrijski.

1. Gostilničarske in krčmarske obrti z vsemi pravicami, mesarji in klavci drobnice,

2. mlinarji in pilarji (žagarji),

3. one v točko 1. ne spadajoče rokodelske in dopuščane obrti,

4. vse v točke 1. do 3. ne spadajoče, torej posebno trgovinske obrti.

Ker so se udeleženci kolikor mogoče na to ozirali, da bi osnovali krepke zadrage, in ker naj bi se, po mnenju zbornice, o določevanju kraja ravno na to okolnost oziralo, priporoča zbornica, kakor je storilo tudi c. kr. okr. glavništvo Logaško, naj bi vis. c. kr. deželna vlada po izrečenih željah udeležencev določila kraje, po katerih bi se imele razširiti posamezne zadrage v tem političnem okraju.

Gledé zapisnika o številu obrti davčnega okraja Loškega opomni zbornica, naj bi se po željah udeležencev kovači uvrstili v II. zadrugo (rokodelske in dopuščane obrti.) Vsled tega bi se tudi število v to zadrugo spadajočih obrti naraslo od 41 na 57 in ono III. bi se zmanjšalo s 159 na 143.

V enakem zmisli bi bilo premeniti število obrti davčnega okraja Logaškega; ker spadajo kovači v vrsto rokodelskih obrti, bili bi uvrstili v II. zadrugo in bi se povečalo s tem število obrti te zadrage od 91 na 117, ono I. zadruga pa bi se zmanjšalo od 424 na 398.

Tudi v davčnem okraju Idrijskem bi bili premestiti kovači iz IV. v III. zadrugo. Vsled tega bi se povečalo število III. zadrage od 69 na 71, ono IV. pa bi se zmanjšalo s 130 na 128.

Ker se dela barvarjev, podobarjev in modistin vendar bližajo bolj rokodelskim obrtim nego trgovinskim, bili bi tudi ti v III. zadrugo uvrstili. Vsled tega bi se število obrti III. zadrage povečalo na 75 in ono IV. bi se zmanjšalo na 124.

Opirajoč se na to predlaga odsek: zbornica naj se izreče v zmisli tega poročila.

Predlog se vzprejme.

Gospod zbornični svetnik Ivan Perdan poroča vsled dopisa vis. c. kr. deželne vlade z dne 23. julija 1885 št. 6602, s katerim se vpraša, da li po tukajšnjih veljavnih obrtniškkih in trgovinskih navadah z vodo zredčeni špirit neha biti kot tak, preden je dober za pitje; da li je na ta način iz njega napravljeno žganje umeti kot novo samobitno trgovsko blago.

Odsek predlaga: zbornica naj pritrdijo odgovori vprašanje. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Ustanovni odbor, v katerem so gg. Luka Svetec, predsednik, I. Hribar, Iv. Murnik, dr. J. Vošnjak in profesor Toma Zupan, razpošilja pooblastila, v zmislu družbenih pravil, rodoljubom po Slovenskem. Sploh naj se gospodje, kateri žele ustanoviti v svojih krajih podružnice, obrnejo do ustanovnega odbora zastran podružničnih pravil. — Posojilnica v Mariboru pristopila je družbi kot pokroviteljica in poslala odboru 100 gold. Družba ima torej že tri pokrovitelje na Štajerskem, kateri so uplašali v pravilih določeno vsoto po 100 gold. Da bi našla posnemovalcev tudi na Kranjskem in drugod.

— (Iz Idrije) nam poroča prijatelj našemu listu: Pretekli četrtek sedelo nas je več gostov v gostilni Tujčevi. Kar se vrata odpro in sivo bradat in rudečeličen gospod nas pozdravi in se prisede k nam. Kmalu začne nas povpraševati, smo li čitali obravnavo Jonko contra Železnikar. Ne da bi se bil kdo posebno zanj zanimal, začel je pripovedovati, da on Jonka kot poštenega možaka od mladih nog pozna, da je Jonko pravičen, izvrsten značaj, dobronamern, itd. S kratka opisaval je Jonka kot uzor in vir vseh čednostij. Izjavil se je, da so priče krivo govorile, sploh pa Jonka gladil in likal na vse pretege. Ko jeden gospod ostavi gostilnico, mu natakara zunaj pred vratmi pove, da je gospod, ki Jonka tako hvali in zagovarja — Jonko sam!

— (Razinger-Žumrovo „Prvo berilo in slovnico“) za slovenske ljudske šole je c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje potrdilo za uporabo na ljudskih šolah.

— (Družba sv. Mohora) že razpošilja svoje knjige. Udje dobivajo letos šestero knjig: 1. Koledar. 2. Življenje Marije in sv. Jožefa. IV. snopič. 3. Sveta brata Cirila in Metoda slovanska apostola. Spisal Matija Majar Ziljski. Ta knjižica ima mnogo prav ličnih podob. 4. Zgodovina katoliške cerkve, II. zvezek. 5. Slovenski pravnik III. snopič. Spisuje dr. Ivan Tavčar. 6. Slovenske Večernice. 39. zvezek. Člani dobe v teh knjigah jako veliko in prikladnega berila in v svesti smo si, da bode vsakdo teh knjig vesel.

— (Slov. del. pevsko društvo „Slavec“) priredi prihodnjo nedeljo, t. j. 4. oktobra t. l. s prijaznim sodelovanjem „Sokola“ in „Dramatičnega društva“ veliko slavnostno akademijo v tukajšnjem deželnem krasno razsvetljenem gledališču v proslavo godu Nj. Velečastva cesarja. Mej drugim bodo tudi sodelovali naš priljubljeni tenor g. Iv. Meden, gosp. J. Vernikova in izvrstni komik g. Peregr. Kajzel. Vodstvo društva skrbelo je za jako zabaven vspeh, kateri priobčimo v teku prihodnjega tedna in upamo, da se bode naše gledališče ta večer napolnilo do zadnjega prostora, kar tudi to društvo v resnici zasluži. — Jutri, v nedeljo 27. t. m., pa priredi društvo „Slavec“ popoldanski izlet v prijazni Dol, kjer bode sodelovalo pri slovesnem otvorjenju „Bralnega društva“. V to svrhu se vabijo gg. pevci jutri popoldne točno ob pol 2. uri v društveno sobo, od koder ob pol 3. uri odrinejo na južni kolodvor.

— (Celovška razstava) imela je 21.000 gld. dohodkov. Po odbitih troških ostalo je 10.000 gld. čistega dobička.

— (Sleparija.) Alojzija Pretnar prišla je včeraj v Souvanovo prodajalnico, vzela na račun gospe Mrhalove tri metre sukna za 12 gold., ter si iz tega sukna dala napraviti dve obleki. Danes je redarstvo sleparico prijelo in zapilo.

— (Tatvina.) Samici Lenki Rojčevi v Kolodvorskih ulicah št. 28 ukradeno je včeraj 40 gold. denarja, v postelji skritega. Redarstvo prijelo je neko vlačugo, ki je na sumu, da je denar ukrala.

— (Mej potoma umrl.) Kmetekemu fantu, ki se je danes zjutraj z mešanim vlakom vozil iz Ljubljane v Postojino, prišlo je slabo. Na Rakeku peljal ga je sprevodnik iz vagona v čakalnico, kjer je v malo trenutkih umrl.

— („Kmetom v pomoč“) imenuje se knjižica, ponatisnjena iz uvodnih člankov „Slovenčevih“ ravno tega naslova. Pisatelj jim je dobro znani župnik g. Ivan Bolec v Fužinah (Weissenfels), založila jo je pa „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani. Knjižica obsega 144 strani in velja 25 kr. po pošti 5. kr. več. Kdor jih vzame 10 dobi 1 po vrhu. Knjižica je v tej stroki nekaj posebnega. Gosp. pisatelj se je mnogo trudil pri sestavi te knjige in na čast mu bodi rečeno, da je njegov trud vse hvale vreden in da gotovo ne bode brez plodu. V njej podal nam je nekaj, kar se se bode posebno tistim prileglo, katerim je na srce žalosten razpad našega kmetijskega stanu in bi mu radi kvišku pomagali. Naj se to tudi ne bode takoj doseglo — razpad in rast se godi polagoma — a stanje se bode vsakemu pojasnilo, kdor bode knjižico čital z marljivostjo in razumom. Zato knjižici želimo mnogo razširjenja.

— (O upeljavi občinske takse za zvedenško ogledovanje vsake živali,) predno se izda zanj živinski potni list, velja za vojvodino kranjsko sedaj nova postava z dne 26. marca 1885, ki (dež. zak. z 19. junija 1885 št. 9.) veli: § 1. Tarifa k postavi o občinskih taksah za vojvodino kranjsko z dne 3. decembra l. 1868., dež. zak. št. 17., dopolnjuje se s sledečim člankom: 25. Za zvedenško ogledovanje vsake živali, predno se izda zanj živinski potni list od — gld. 1 kr. do — gl. 8 kr. — § 2. Postava z dne 3. decembra l. 1868., dež. zak. št. 17. je veljavna tudi za takso določeno v § 1. te postave.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Tolmin 15. septembra. Čestitamo k zmagi. S tem bode čehana še kaka druga glava.

Mnogi pravicoljubi Tolminski.

Kamnik 26. septembra. V smodniški tovarni v takozvanem „Mischwerk“ ob 7. uri zjutraj 600 kil smodnika s strašnim pokom eksplodovalo. Nihče poškodovan. Hiše mesta so se tresle, šipe pokale.

Plovdiv 25. septembra. Bolgarski knez brzojavil je carju, da, ako so se ruski častniki zaradi njega odpoklicali, za blagor naroda bolgarskega rad odloži krono, če bi potem Rusija štitila zjedinjenje. Po deželi je red. Turški list „Halil“ pripoznava kneza za suverena, hvali njegovo ravnanje z mohamedanci in apeluje na sultana, naj zjedinjenje pripozna.

London 26. septembra. Admiralitetski lord Hamilton govoril je včeraj v Glasgowu o dogodkih v Vzhodnji Rumeliji ter rekel, da se sme pričakovati, da se bode po skupnem delovanju velevlastij gibanje omejilo, morda celo popolnem udušilo. Kabinetski svet določen je v 29. dan t. m.

Simla 26. septembra. Ukaz, po katerem je bil prvi voj pripravljen za aktivno službo, se je razveljavil.

Madrid 26. septembra. Včeraj izjavila je Nemčija oficijalno, da je glede zadeve nemškega grba zadovoljena in da je to vprašanje končano.

Pariz 25. septembra. Papež prevzel je oficijalno posredovanje mej Španjsko in Nemčijo.

Rim 25. septembra. Včeraj v provinciji Palermo 176 ljudi za kolero zbolelo, 95 umrlo, v Ferrari 10 zbolelo, 3 umrli, v Genovi 1 zbolel, 1 umrl, v Gironi 1 zbolel, 1 umrl, v Massi 3 umrli, v Parmu 9 zbolelo 4 umrli, v Rovigu 1 zbolel, 1 umrl.

Razne vesti.

* (Proti koleri.) Kakor piše „Novoje Vremja“, našel je ruski učenjak Fočenko v Turkestanu rastlino, ki je jako dobro zdravilo proti koleri in vročinski bolezni. Ta rastlina „Ferula stambul“ rabi tamošnjim domačinom za razne bolezni. Evropecem pa so jo doslej skrivali.

* (Manévri nemškega brodovja) pri Kielu neso bili brez neizgode. Jedna torpedovka trčila je s parobrom „Greif“, oklopnica „Bayern“ pa je zavozila na skalo, katera jej je utrla steno. Oklopnica „Bayern“ imela je pri konečnem manévru že precej vode v spodnjih prostorih, zatédadaj odplula je ladija „Pfeil“ do Forta Falkenstein, da to naznani. „Brummer“ prezrl je zastava in jedenkrat ustrelil na ladijo „Pfeil.“ Po tej neizgodi ustavilo se je vse streljanje, manévr pa skrajšal.

* (Drago zdravljenje.) „Elbe Zeitung“ piše se iz Teplitza: Veliko se govori v našem mestu o dogodku mej nekim Poljakom in tukajšnjim zdravnikom. Poljak oboleva je neznatno, a ni hotel takoj zdravnika. Slučajno seznanil se z nekim zdravnikom, kateremu pove, kaj mu je. Zdravnik ozdravil ga je v enem tednu, zahteval pa 500 gld. nagrade. Poljak ni veliko več imel, vendar je dal zdravniku 500 gld., potem pa pisal svojim ljudem, naj mu pošljejo denarja. V kratkem dobil je od doma 4000 goldinarjev. Zdravnik čuvši, da je Poljak dobil toliko novcev, šel je zopet k Poljaku in zahteval, naj mu za zdravljenje plača še 4000 gold. Strah in groza prevzela sta Poljaka a naposled dal je tudi teh 4000 gld. Brez vsega denarja, brzojavil je potem Poljak bratu v Pariz, izposodil si nekaj denarja ter odpotoval domov. Kmalu potem dospel je brat v Teplitz in zahteval od zdravnika račun, ter, ker računa ni dobil, zdravnika tožil. Tožba imela je toliko vspeha, da je zdravnik 2000 gld. nazaj plačal. Torej je zdravljenje stalo 2500 gld.

* (Petje uzrok nesreče.) V Stockholmu bil je v 24. dan t. m. koncert slavne umetelnice Kristine Nilsson. Po koncertu nabralo se je pred njenim hotelom 30 do 40.000 ljudi in umetelnica pela je na balkonu nekoliko pesnj. Ko se je množica potem razhajala, navstala je silna gneča in 18 oseb je poginilo, veliko pa bilo poškodovanih.

Slav. slovenskemu občinstvu.

Istemu naznanjam, da sem se preselil v Sisek in prosim, da mi pisma in naročila semkaj pošilja. Druga knjiga mojih glasbotvorov je izšla in se pri meni dobiva za 1 gold. 60 kr. Prva knjiga je popolnem razprodana in sem pripravljen, prirediti drugo izdajo, ako se dovoljen broj naročnikov oglasi. Slovenska pevska društva opozarjam osobito na najnovejše moje, še netiskane možke in mešane zборе, ki se na zahtevanje dobe v prepisu.

Vse slovenske liste prosim, da te vrste ponatisniti blagoizvolijo.

V Sisku, koncem septembra 1885.

Veleštovanjem

F. S. Vilhar.

Tužci:

25. septembra.

Pri **Stonu**: Speiser z Dunaja. — Adler iz Budimpešte. — Bruel z Dunaja. — Mosettig iz Grada. — Virz iz Zagreba. — Palma z Dunaja. — Stein iz Praga. — Jenič iz Rudolfovca.

Pri **Maltet**: Maurer, pl. Mayerhofer, dr. Kolb, Dovsky, Feil, Hild, Krik, Schweritz z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Usenik, Jamnik iz Grada. — Drobek iz Dola. — Theuerschuh iz Tržica. — Geršak iz Št. Petra.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	634	Špeh poven, kgr.	66
Rež,	520	Surovo maslo,	84
Ječmen,	423	Jajce, jedno	25
Oves,	252	Mleko, liter	8
Ajda,	437	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	471	Telečje	56
Koruza,	540	Svinjsko	64
Krompir,	250	Koštrunovo	34
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Sen, 100 kilo	169
Maslo, kgr.	90	Slama,	169
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	750
Speh frišen,	54	" mehka, "	540

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. sept.	7. zjutraj	730.44 mm.	11.6° C	brezv.	megla	9.30 mm.
	2. pop.	729.09 mm.	17.8° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	728.69 mm.	17.4° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 15.6°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 95	kr.
Srebrna renta	82	50
Zlata renta	109	20
5% marčna renta	98	70
Akcije narodne banke	865	
Kreditne akcije	283	20
London	125	50
Srebro	—	—
Napol	9	95
C kr cekini	5	93
Nemške marke	61	65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	70
Ogrska zlata renta 4%	8	—
papirna renta 5%	91	—
5% štajerske zemljiše odvez oblig	104	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	188	75

V NARODNI TISKARNI v LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije.

Cena 10 kr.

Cisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Št. 15.188.

(552—2)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja, da bodo proračuni za 1886. leto

1. o mestnej blagajnici,
2. o ustanovnih zakladah,
3. o zakladi meščanske bolnice in
4. o mestnej ubožnej zakladi v zmislu §. 65 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto od 22. septembra do 6. oktobra letos v magistratnem eks-peditu izpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje opazke v njih vsprejeti dá v zapisnik.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 21. septembra 1885.

Trgovski pomočnik za prodajo mešanega blaga

vsprejme se v nekem večjem kraju na Kranjskem. — Pisma pod J. H. Ljubljana.

(554—2)

Najfinejši gorenjski sir

se dobi pri

(559—1)

PETER LASSNIK-u.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	gld. 1—1.50
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70—1.20
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70—1.20
IV. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70—1.20
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70—1.20

Ako pa tudi odajemo vsak posamični zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I.—V. nevezani zvezek 3 gl. 50 kr. Za vseh prvih pet l-po vezanih zvezkov 6 gl. do X. zvezek stoji samó 3 gl.; za elegantno vezanih drugih pet zvezkov (VI.—X. zvezek) samó 5 gl. 50 kr. Naročnina za I. do X. nevezani zvezek stoji 6 gl. Za vseh prvih deset l-po vezanih zvezkov pa 11 gl. — Naročnina se pošilja najprikladneje s poštnimi nakaznicami pod naslovom: gospod Jos. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki prejmejo knjige franco. (22—32)

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naročijo skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročnino svoto 6 gold.

Odbor za Jurčičev spomenik.

Zdrav, krepak deček,

14 let star, kateri je dovršil dva razreda srednje šole z dobrim uspehom, želi se oddati v kakšno službo, najraje z mešanem blagom, v mestu ali na deželi. — Ponudbe naj se pošljejo pod naslovom: Janez Žitnik v Cerknici pri Rakeku.

(553—3)

Zastopnike,

potovajoče in stalne,

za prodajanje gospodarskih in šivalnih strojev, iščem pod vrlo dobrimi pogoji.

Ponudbe do 1. oktobra t. l. pod „Stroj“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(560—1)

Prodajalnica

na Mestnem trgu v Ljubljani

(546—2)

se dá o sv. Juriji v najem.

Natančneje pove upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Jako dobro ohranjene

(549—3)

prodajalniške stelaže s plohom (bankom),

v katerem so 3 posode za navadno olje, 1 za petrol in 1 za sol prodajam ceno zaradi razširjanja svoje prodajalnice.

Tom. Tollazzi v Dolenjem Logatci.

Oznanilo.

(548—3)

Zobozdravnik A. SCHWEIGER

pride za stalno v Ljubljano in prične poslovanje v prvi polovici meseca oktobra v zasobnem stanovanji:

Fran Josipova cesta št. 5, I. nadstropje.

Prodaja jabelk.

Pri graščini Turn-Podpeč (Thurn-Gallenstein) poleg sv. Križa na Dolenjskem prodajo se 100 do 150 mernikov

obranih jabelk

izvrstnih vrst.

Jabelka se oddajo za gotovo plačilo s pogojem, da jih kupec sam v posodo ulož, potem jih graščina postavi na kolodvor v Litijo.

(550—2)

Piccoli-eva esenca za želodec,

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism iz zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodčno in premenjavno mrzlico, zabasane, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelji po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—24)

Cena steklenic 10 novc.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“ po nizkej ceni.

Najfinejši

med v satovji

kilo po 80 kr. 1 kilo in več vkupe razpošilja se tudi po pošti proti predpošiljavi za saka ali proti povzetju. — Lesene škatlje, v kojih se razpošilja, se ne zaračunajo.

OROSLAV DOLENEC,

Gledališke ulice.

(547—2)

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7, poleg gledališča,

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke, slaničkov vsake vrste.

(495—6)

CHAPEAUX-CLAQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Umetne

(489—10)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.

(716—76)

Gotovi zaslužek!

Brez kapitala in rizike

more si vsakdo s prodajo avstro-ogerskih državnih in premijskih srečk proti plačilu na obroke po post. št. XXXI. z leta 1883

vsak mesec 100—300 gold. zaslužiti.

Ponudbe, v katerih se mora povedati, s čim se je dotičnik do sedaj pečal, na

(526—3)

INTERNAT. ANNONCEN-EXPEDITION LEOPOLD LANG Budimpešta. Dorotheagasse 9.

Moje mnenje o ustnih kosmetičnih sredstvih c. kr. dvornega zdravnika za zobe gospoda

dr. J. G. Popp-a na Dunaji.

V Budimpešti, v septembru 1879.

Priznati moramo v čast resnici, da vsa zobna in ustna kosmetična sredstva, katera špekulativni novi čas prodaja na Dunaji in vseh pokrajinah cesarstva, pri nas zatemneva in spodrivajo

Popp-ova Anatherin ustna voda in zobna pasta in zobni prašek.

Ta kosmetična sredstva postala so neobhodno toaletno sredstvo, katero se je udomačilo pri vseh stanovih; sredstva, katera bodo čez deset ali dvajset let ravno tako zahtevali, kakor sedaj. Naši zobozdravniki so tako skromni, da nečajo iznajti nobenega takega sredstva, ker vedo, da ne bi napravili nobenega napredka, ker so vsa Popp-ova kosmetična sredstva po izreku naših prvih ogerskih zdravnikov in zobozdravnikov dobro premišljen in strogo znanstven rezultat in delajo čast izumitelju s svojim dobrim uplovom.

St. Ilko, rentier.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Skofje Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Riazoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

Kdor prstno Brnsko volneno blago

dobivati želi, obrne naj se z zaupanjem na

(517—4)

najstarejšo Brnsko firmo za sukno

Meter po 2—7 gld. MORITZ BUM v BRNU. Ustanovljeno 1822.

Mož, slovenskega in nemškega jezika ter vodstva
kupčijskih knjig popoinem zmožen, z dobrimi spričevali,
išče službe
kot knjigovodja.

Ponudbe se zvedo natančneje pri upravnistvu „Slo-
venskega Naroda“.
(542—3)

Največja zaloga
šivalnih strojev.
JAN. JAX,

Ljubljana,
HOTEL EVROPA.
Na mesečne obroke po
4 do 5 gld. (513—4)
Šestletno jamstvo.
Pouk brezplačno.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim
častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjan-
stva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati,
da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljše **angleško, francosko in mo-
ravsko** blago in se priporočam tedaj velečastitemu
p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernej-
šem kroji z zagotovilom jako rečne in kolikor mo-
goče cene postrežbe. (509—4)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pau-
schin-ovej hiši.

**Cesarsko, marenno
in Bock-pivo**

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—39)

priporočja

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Ob šolskem pričetku

priporočja

MARIJA DRENK

največjo zalogo

razne tvarine za pletenje, ve-
zanje, šikanje in šivanje.

Izdelane in pričete, na raznovrstnem blagu,
fino in v slogu dovršene ali risane **vezenine.**

Vse vrste volne v jednoličnih barvah in
marogaste.

Igle iz najboljšega angleškega jekla.

Vsprejmo se tudi vsakovrstna dela, spadajoča

v predtiskarijo.

Vsa častita naročila se najbolje in točno
izvrše. (561—1)

Pridnega dečka

za knjigovoznega učenca vsprejme takoj

(555—2)

Ivan Bonač, knjigovez.

J. C. JUVANČIČ

posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporočja:

(281—20)

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.

1883. l. " 18 " 24 "

Dolenjsko rúdečkasto " 14 " 20 "

Uzorce p šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgund-
sko vino Ogerske (francoske trte,
nasajene v obširnih vinogradih
na Ogerskem priporočajo slavni
zdravniki zaradi njega milobe
in izvrstnih svojstev pri želod-
čevih boleznih, pomanjka-
nji krvi, oslabljenji, diarr-
hoe in rekonvalescenci z
izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Ste-
zija) uporablja to vino že več kakor 15 let in pripo-
roča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

(407—6)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

!! Noben cilinder več ne bode počil !!

Izvrstna svetloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv.
streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniške zalogi

P. KAJZEL-a.

trgovina s steklom, (556—1)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se sviri.

R. DITMAR na DUNAJI.

C. kr. priv.

tovarna za svetilnice.

Namizne in viseče svetilnice

samo poskušanih sistemov in solidnega dela.

Tovarniška znamka.

Gigantova solnčna svetilnica.

Dobiva se

po vseh boljših prodajalnicah svetilnic.

Zahvala in priporočilo.

Iskreno zahvaljujoč se za zaupanje, katero se je več let skazovalo mo-
jemu pokojnemu očetu, naznanjam, da bodem nadaljeval obrt za račun svoje
matere **Terezije Thomann** pod dosedanjim naslovom

PETER THOMANN,

stavbeni in umeteljni kamnosek.

Ker sem se na c. kr. državni obrtni šoli v Gradci teoretično z odliko
izobrazil in sem pri svojem očetu več let praktično delal, nadejam se, da
bodem mogel zadostiti vsem zahtevam.

Toplo se priporočujoč častiti duhovščini in častitemu p. n. občinstvu v
mestu in na deželi, naznanjam, da najsolidneje izvršujem vse v mojo stroko
spadajoča **stavbena in cerkvena dela** ter izdelujem **grobne spomenike**
in to po najnižji ceni. (545—3)

Z velespoštovanjem

PETER THOMANN ml.,

kamnoseški obrt,

v Ljubljani, na Dunajski cesti, nasproti „Bavarskemu dvoru“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujem se prečastitim gg. trgovcem in slavnemu p. n. občinstvu za
meni do sedaj izkazano zaupanje in priporočam gg. trgovcem za mnogobrojna
naročila svojo izvrstno urejeno

apreturo za sukno,

slavnemu občinstvu pa svojo

kemično spiralnico,

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke, obleke za
vizite, šali, tapcirsarsko blago, tepihi z vsemi okraski, da isti ne zgrube
prvotne svoje barve in oblike, lepo očedijo.

Pregrinjala vsprejmo se za pranje in se potem nategnejo, da so
zopet lepi, kar se prav dobro in ceno izvrši. — V mojej

barvariji

se vsprejme za barvanje svilasto, bombažno ali pomešano blago, kakor obleke
gospodov, ženski paletot in plašči za dež, ne da bi se isti razparali. Vse to
se barva v vsakej barvi, kateri se naroči.

Za mnogobrojna naročila in ceno izvrševanje se priporočja

z odličnim spoštovanjem

(487—6)

JOSIP REICH,

Poljanski nasip, Ozke ulice h. št. 4, v Ljubljani.

poštnem povzetji

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor,
izpadata, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim
vspehom pri tisečih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni
steklenica 40 kr. z obširnim navodom za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinjša vrste, bel in rožast, v ška-
teljah po 30 kr., s pravo rožino vo-
njavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, ne-
prijeten duh po mili in razširja pri-
jetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljša sred-
stvo zoper vsako ozeblino
in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v
poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in
znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 škatu-
lja z navodom vred 40 kr., jedna velika 80 kr.

Malaga najfinjša v botelijah po 60 kr.

(406—12)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetji.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.